

Stroken

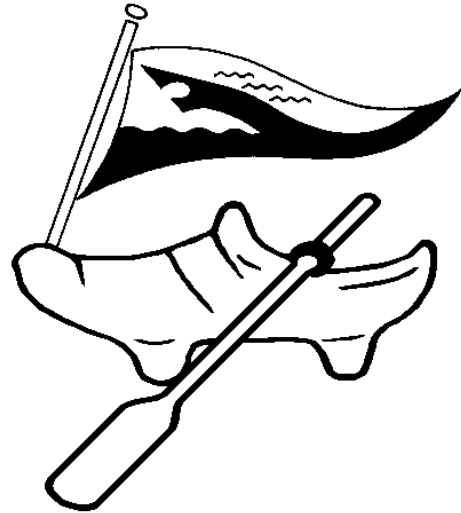
Nr. 5

August/September

2008

Lynetten i august

Amagerregatta - 30. august

Kanindåb -16. august

Saltholm i juli (toilettet)

Medlemsmøde - Juli

Sankt Hans aften

Den traditionelle Sankt Hans aften i Roklubben Øresund med grill og bål var blevet aflyst på grund af manglende tilmelding. En skandale! For hvordan kan man aflyse et arrangement, hvor der ingen tilmelding har været til?

Nogen anslog, at ca. 20 personer var gået forgæves til grill, og et lignende antal forgæves til bål. Formand Leif beklagede hændelsen dybt, og lovede at det ikke skulle ske igen.

Jan Palm foreslog, at bestyrelsen fra sæsonstart udnævnte en ansvarlig for hvert arrangement igennem året, og at medlemmerne så kunne melde sig på en liste til festudvalg for de fester, de havde lyst til at være med til at arrangere. Det er jo ikke bestyrelsen, som nødvendigvis skal stå for alle fester/arrangementer i klubben!

Skader på bådene

Det er klart, antallet af skader på bådene afspejler sommerens roaktivitet, hvor bl.a. vores nyeste 4-års Kongedybet II har fået en grim ridse af en sten ved Saltholm ifm. udlån til en fremmed klub.

Men vi har også måtte konstatere nogle ærgerlige og helt unødvendige skader på bådene ifm. tillægning til bro, hvor man styrer *ind* i broen og lader bådens side og skvatkarm tage stødet, frem for at lægge *til* broen, så båden ikke rammer broen. Andre skader opstår ved, at båden ikke lægges korrekt på bådovognen, når den trækkes op af vandet med det resultat, at bordene bliver klemt. Således er 4-års kaproningsbåd Øresund ude af drift og skal have et nyt bord. Uheldigt her lige før Amagerregattaen!

Det henstilles til medlemmerne at være mere påpasselige ved tillægning til bro og optagning af båd – og i det MINDSTE skrive i ankeprotokollen, at skaden er sket, så materielforvalter Mogens kan tage aktion.

Amagerregatta 2008

Den nye løbsrækkefølge til Amagerregattaen blev oplyst, og det nye løb +60 – altså et 4-års løb for 3 mænd og 1 kvinde over 60 år, blev kommenteret, idet der var uenighed om, hvorvidt Øresunds Ældreroere kan deltage i Amagerregattaen, når de ikke er medlemmer af hverken Roklubben Øresund (har egne både) eller

Amagerregattaen.

Tillykke!

Lise og Claus Salling modtog nogle flasker vin fra roklubben i anledning af deres sølvbryllup. Tillykke med det!

Hanne Vinther

10.000 kr. fra Nordea

Vi har fået tilsagn fra Nordea Danmark-fonden om et tilskud på 10.000 kr. til den bestilte 4-års inrigger, som leveres til sommer 2009 (måske i august måned).

Filialdirektør Peter Haxgart fra Nordea på Amagerbrogade 26 i Sundby ringede til mig med den glædelige meddelelse, og sagde at Nordea også meget gerne ville med til bådåben. Så det bliver festligt!

Hanne Vinther

Overtrædelse af vore regler

Tirsdag den 01. juli blev jeg af Allan (vor rochef) anråbt, da en politibil var kørt ned på havnen til pontogen. Vi skyndte os derved, og der stod to ophissede betjente og skulle til at kontakte en af vore roere der var ved at gå i land efter en scullertur. Vi spørger hvad der er galt, og de fortæller at scullerroeren havde lavet flere lovovertrædelser nede ved „Havhexen“. Vedkommende havde roet tæt på land og havde ikke taget hensyn til de to bøjer (nord- og østbøjen), de hvide afmærkninger som afgrænser Havhexen, de røde bøjer der afgrænser de badende og dem til søs, samt et dykkerflag. Desuden var han ved at ramme en dykker. Der manglede også en gummibold på spidsen af sculleren. Dette kan vi ikke bebrejde roeren, kun os selv i bestyrelsen. Vi fortalte betjentene at det ville vi tage op i klubben og vi slap med en „balle“.

Alle disse forbud er meddelt på medlemsmøder, har stået i „Stroken“, samt ligger inde på vor hjemmeside under nyheder. Dette er ikke en nyhed mere da stedet blev indviet sidste år den 23 juni.

Vedkommende roer har fået en alvorlig irettesættelse. Sker det én gang til for ham eller nogen anden at opholde sig i dette område er der udsigt til karantæne.

Sculleren har fået påmonteret en gummidut.

Pbv. Leif

Scullervogn

Vær opmærksom på, at når Scullervognen tages ud af både-hallen, så skal man huske at parkere den i forhold til vindretningen – altså op mod vinden - ellers vælter den.

Parkeringskort

Som I ved, har klubben et antal Parkeringskort som kan lånes .

Det er vigtigt, at parkeringskortet bliver leveret tilbage i skuffen og indskrevet, så andre kan låne det.

Efterlysning – Festudvalg

Kære Alle,

Der efterlyses medlemmer, som brænder for at være med i et Festudvalg.

Festudvalget vil stå for de faste arrangementer som klubben har, f.eks. Standerstrygning, Sct. Hans etc. men selvfølgelig også hvad udvalget finder på af andre initiativer.

Interesserede skal henvende sig til én fra bestyrelsen.

Red.

Vi Ror Danmark Rundt

Der blev gået til den i de 3 dage, hvor „Vi Ror Danmark Rundt“ fandt sted.

Med hjælp fra Ældreroerne og tyske gæste roer blev der i alt roet 1.103 km, fordelt på 42 personer. Det er godt gået.

Det giver 55 lodder + 10 lodder. Vi får forlods når klubben har roet 50 km. Men det får alle roklubber.

På nuværende tidspunkt har lodtrækningen fundet sted og desværre vandt vi ikke en ny robåd, men derimod 2 førstehjælpskasser og 4 fendere.

Red.

Grill i Lagunen

Jeg ved ikke hvordan de gør det – altså arrangørerne Leif, Jytte og Bent, men de har en evne til altid at sørge for sol og godt vejr, når de inviterer på grill i lagunen.

Der var trængsel på stranden, så det var ikke så lige til at lægge til. Men ved hjælp af en smoking klædt Bent – flot syn – fik vi lagt til, så vi kunne nyde grill pølser, kartoffelsalat og brød.

Vi glæder os til næste gang.

Lene

Tutten

Plan for tutvagter tirsdage til klubaften er opsat på køkkendøren. Planen dækker alle tirsdage til og med den 11. november, dvs. til helt efter standerstrygning.

Rigtig mange medlemmer tager en tutvagt, så det bliver såmænd ikke til mere en én tutvagt til hver i løbet af 3-4 måneder.

Flere af de nye medlemmer fra i år har tilbudt at tage en tutvagt – i første omgang i samarbejde med en mere garvet „Tutternaser“. En tutvagt er en god øvelse i at lære, hvor service, gryder, pottes og pander er, så man føler sig mere hjemme i sin klub.

Hvis flere gerne vil tage en Tutvagt, kan de trykt henvende sig til mig. I skal være så velkomne.

Hanne Vinther

40347535 eller email hven@vip.cybercity.dk

Madpakketure

Saltholm rundt i juli

Første søndag i juli lykkedes det i første forsøg at komme Peberholm og Saltholm rundt. Vejrguderne var med os, idet de havde sat lidt skyer for solen, så vi ikke blev forbrændte, og vinden var kun svag fra morgenstunden (læs kl. 10.00).

13 roere fra hhv. Roklubben SAS og Øresund mødtes hos os, og blev fordelt i to 4-åres og en 2-åres, hvorefter vi satte kursen sydover mod lufthavnens nødhavn, hvor vi krydsede sejrenden på det smalleste sted ved Peberholm. For nogle af SAS-havne-roerne var det første gang, de roede til havs!

Halvdelen af roerne havde ikke prøvet at ro rundt om Saltholm før, så det blev en fin oplevelse for dem – og selvfølgelig også for os andre - at ro under Øresundsbroen, se på sæler (8-10 stk.) ved Svaneklapperne syd for Saltholm og gå i land på Saltholm Havn nordligst på øen.

Havnen på Saltholm har fået en ekstra mole, og havnebassinet er nu adskilt fra bugten. Dvs. hvis vi ikke kunne finde fortøjningsmulighed i havnen, skulle vi helt ud af havnen igen og over i bugten ved klinten og gøre landgang på kysten iført vores til formålet medbragte vadesko. Det slap vi nu for, da alle 3 både fandt en kaj at lægge til ved, og vi kom således tørskoede i land på Saltholm.

Den velfortjente frokost og kolde øl blev indtaget på græsset ved øens museum, som fortsat bestyres „direktør“ Georg Zimling (84) iført godt humør, rød overall og stråhat.

Heldigvis er vores nye medlem Kirsten opdraget i Ålborg Dame Roklub, hvor de lærer at bage kage til langture. Så

hun kunne byde på en lækker hjemmebagt krydder-gulerods-kage, og Birte fra SAS kunne supplere med hjemmebagte muffins. Birgit Ø. bød igen på farmands hjemmelavede solbær bitter/likør. Herligt!

Som nye på det ukendte ø blev flere helt forvirrede, da Lis og jeg proklamerede, at vi nu ville gå på dametoiletet på den sydlige side af museet og tisse af før hjemturen! Hvor er så herretoiletet? Svar: På den anden side! Det var naturligvis bare pjat. Det eneste offentlige toilet, der er på Saltholm, står på pæle ved havnen, og med afløb direkte ud i Øresund.

Som sædvanligt (havde jeg nær sagt) blæste det op om eftermiddagen, og der skulle tages ekstra fat i årene for at forcere de sidste 7 kilometre hjem til Kastrup.

Det lokale farvand rundt i august

I et anfald af overmod efter at være kommet Saltholm rundt i fint vejr, havde vi planlagt endnu en tur til havs; nemlig til Saltholm, Flakfort og retur via Middelgrunds møllerne.

Men sådan skulle det ikke gå. Da 7 Øresundsroere, 2 SAS roere og 1 Dragør roer mødtes kl. 10.00 stod regnen ned i stænger, og vinden var frisk fra vestlige retninger. Vejrudsigten lovede opklaring, så vi tog lige en tår torden-kaffe en halv times tid, inden vi i stedet for begav os i to 4-års mod Dragør for at aflevere Klubautermanden.

Vi var heldige at slippe for flere byger den dag. Solen brød igennem, men vi holdt os klogeligt i læ for

vestenvinden langs Amagers kyst mod nord til Lynette havnen, hvor vi spiste frokost.

Havne-roerne fra SAS Erik og Søren er jo vant til at vogte sig for HT-busser, havnerundfarter, speedbåde, etc., så de var uvante med fiskebøjer. Det nød vi godt af i form af bøje-bajere.

Undervejs på turen kunne vi betragte de nye tiltag i vores farvand: Sneglen (Kastrup Søbad), volleyball bane til vands på tømmerflåde ud for strandparken, den nye Helgoland badeanstalt, den nye lystbådehavn og vandskikabel-bane ved Benzinøen, og så selvfølgelig lagunen.

28 km fik kilometerjægerne Allan og Kurt på deres regnskab – og det gjorde vi andre roere naturligvis også.

Vel hjemme i Øresund kunne vi ønske Søren tillykke med bøjefangsten, fødselsdag og biltur til Grækenland med trailer fyldt med seks 2-åres inriggere, hvor der er gørdet-selv tur for danske roere indtil slutningen af september.

Furesøen i september

Planen er, at vi deltager i Københavns Kredsens fællestur på Furesøen søndag den 7. september.

Der bliver fælles transport fra Kastrup til Roklubben Furesø, hvor vi skal være 10.45, for at være klar til en rotur på 20 km på Furesøen kl. 11.00.

Tilmelding på opslagstavlen senest torsdag den 4. september.

Hanne V.

Amagerregatta lørdag den 30. august

I år er Roklubben SAS på Islands Brygge 66B vært for

Amagerregattaen; den årlige kaproning mellem Amager Ro- & Kajakklub, Dragør, SAS, B&W og Øresund. Sidste år deltog B&W ikke – det gør de forhåbentlig i år.

Det ved vi mere om efter planlægningsmøde i Amagerregatta komitéen den 13. august. Ligeledes ved vi også først her, hvor mange både vi får med, og hvilke baner vi skal ro på. Hold øje med programmet, som vil være at finde i klubben umiddelbart efter komitéens møde.

I år er der kun 5 baner, som udlægges i Sydhavnen med start sydfra (nord for slusen) og med mål foran Roklubben SAS. Desuden er der kommet et nyt løb (60+, dvs. 3 mænd og 1 kvinde over 60 år) samt en ny løbsrækkefølge (16 løb):

Single sculler drenge,	750 m
60+ blandet 4-åres,	750 m
Single sculler damer,	750 m
Ungdom blandet 4-åres	1000 m

AMAGERREGATTAFEST i Roklubben SAS

Lørdag den 30. august er der igen Amagerregatta mellem roklubberne på Amager. Om aftenen arrangerer vi årets bedste fest. Det kan vi selvfølgelig ikke gøre uden din deltagelse, så derfor: sæt et X i kalenderen, og meld dig til i din klub.

Vi åbner portene til festsalen kl 19, hvor vi disker op med lækker mad, fed musik i form af partybandet "ROCKKOMPAGNIET" og lidt til væskebalancen - resten er så op til dig.

Priserne:

Amagerregatta buffet + Baltegn: 195 kr
forret à la surprise ♦ 3 slags kød, dertil flødekartofler og salat ♦ super jordbærkage

Baltegn (efter kl 21): 50 kr

Klubvis tilmelding og indbetaling skal ske inden 19. august på:

Amagerbanken konto 5205 1526392, Roklubben SAS, Postbox 150, 2770 Kastrup.

Senior 2-åres herre,	1000 m
Old-girls 4-åres (+35),	1000 m
Single sculler piger,	750 m
Kanin 2-åres herre,	750 m
Senior 4-åres damer,	1000 m
Single sculler herre,	1000 m
Kanin 2-åres damer,	750 m
Grand old boys 4-åres (+50),	750 m
Grand old girls 2 åres (+50),	750 m
Old boys 4-åres (+35),	1000 m
Senior 2-åres damer,	750 m
Senior 4-åres herre,	1500 m

Såvidt vides i skrivende stund, stiller vi ikke op i sculler løbene – og da vi ingen ungdomsroere har, stiller vi heller ikke hold i ungdomsløbene, men ellers har rochef Allan styr på de øvrige hold.

Regattaen starter kl. 13:00 og varer hele eftermiddagen. Roklubben SAS sørger for, at roere og tilskuere har mulighed for at købe sandwich, kaffe og øvrige drikkevarer i målområdet.

Alle roere/styrmænd skal stille i en klub T-shirt, som kan købes hos Kurt inden regattaen.

Om aftenen er der regatta fest i Roklubben SAS kl. 19:00, hvor der disket op med lækker mad, fed musik i form af partybandet „Rockkompagniet“ og lidt til væskebalancen – resten er så op til dig. Støt baren! – det er her fest og musik finansieres.

Buffet, bestående af en forret, 3 slags kød, flødekartofler og salat samt jordbærkage til dessert, koster 195,- kr. inkl. baltegn. Hvis du først kommer efter spisningen til festen kl. 21:00, koster et baltegn 50 kr. Tilmelding hurtigst muligt – og senest 14. august på opslagstavlen. Kurt skal tilmelde og betale for Øresund samlet den 19. august.

Hanne V.

AMAGERREGATTAFEST i Roklubben SAS

Lørdag den 30. august er der igen Amagerregatta mellem roklubberne på Amager.

Om aftenen arrangerer vi årets bedste fest. Det kan vi selvfølgelig ikke gøre uden din deltagelse, så derfor: sæt et X i kalenderen, og meld dig til i din klub.

Vi åbner portene til festsalen kl 19, hvor vi disket op med lækker mad, fed musik i form af partybandet „ROCKKOMPAGNIET“ og lidt til væskebalancen - resten er så op til dig.

Priserne:

Amagerregatta buffet + Baltegn: 195 kr
forret à la surprise i 3 slags kød, dertil flødekartofler og salat i super jordbærkage
Baltegn (efter kl 21): 50 kr
Amagerregatta festen

HUSK at tilmelde jer festen efter Amagerregattaen. Tilmeldingslisten hænger allerede på opslagstavlen og venter kun på jeres tilmelding.

Red.

Kanindåb og fest

Kong Neptun har meldt Hans Kongelige Højheds ankomst til Roklubben Øresund, lørdag den 16. august 2008. Hans Kongelige Højhed vil ankomme med sit følge fra de store oceaner kl. 15.00.

I anledning af kong Neptun's besøg vil Roklubben Øresund gerne se gamle som nye medlemmer, familie og venner til Kanindåb kl. 15.00 ved den Gamle Lystbådehavn.

Efter dåbshandlingen vil der efterfølgende være festmiddag kl. 18.00. Menuen vil i dagens anledning ikke være grillet kanin. I stedet vil Roklubben Øresund diske op med en festmenu bestående af gulerødder, tang, grønne salatblade etc. Til dem der har hang til proteiner eller deslige vil der også blive serveret noget kød samt klub dessert direkte fra den varme grill til en pris af kr.100,- pr. person

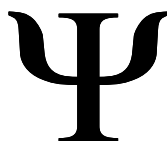
Sidste frist for tilmelding til festmiddag vil være den 12. august.

Tilmeldingsblanketten findes i klubben på den store opslagstavle.

Kongelige hilsner

Kong Neptun

JULI 2008

KÆRE KANIN

Jeg, KONG NEPTUN REX Ψ, påbyder DIG herved at indtage din plads blandt de urene, der endnu ikke gennem dåben er indviet i mit rige

LØRDAG, den 16. AUGUSTI 2008

på KASTRUP GAMLE LYSTBÅDEHAVN

thi, jeg vil da foretage det fornødne.

MEN kommer du ikke, eller kommer du for sent, og hvis du ikke er udklædt som kanin med gulerødder, kål, agurker og 2 lange ører, samt en haledusk, da vil MIN VREDE være GRUSOM.

Du bedes møde i Roklubben ØRESUND senest klokken 14.00.

Haver du imidlertid et dåbsbevis underskrevet med min kongelige hånd og segl, da er du frelst i mit rige, og skal ej igjen døbes.

MED KONGELIG HÅND OG FODSLAG

KONG NEPTUN REX Ψ

*P.S. Roklubben Øresund vil meget gerne se din familie og venner til selve dåben kl. 15.00 og også gerne til festen om aftenen.
Skriv dig på tilmeldingssedlen på opslagstavlen senest den 12. august*

ANKEPROTOKOLLEN

Vi oplever til stadighed, at der sker skader på bådene som ikke bliver meddelt i Ankeprotokollen. Det kan være ridser og dybe mærker i træværket etc.

Skader eller andre fejl ved materiellet skal altid skrives i „ANKEPROTOKOLLEN“ inkl. Dato, underskrift/medlems nr.

Ankeprotokollen er det gule ringbind på pulten ved rojournalen.

I og med at vi er en aktiv klub er der altid en risiko for, at der kan opstå skader på materiellet. Det er vi indstillet på, så ingen må have betænkeligheder ved at meddele en skade. Konsekvensen af manglende indberetning kan være, at udsætte andre roere for problemer og vores delikate materiel for unødigt forfald.

ROJOURNAL

Der bliver lagt et stort arbejde i at ajourføre ro-statistikken.

Det besværliggøres dog ved, at vi sjusker, når vi skriver os ind i ro-journalen.

Det er vigtigt, at man tydeligt kan se, dato, afgangstidpunkt, bådens navn, turens mål, medlemsnavn og ikke mindst det rigtige medlemsnr.

Ved hjemkomst skal tidspunktet og roede km. tilføjes.

Hvis det er umuligt at læse, hvad der står, risikerer man blot at ens roede km. ikke kommer med i statistikken.

Klabautermanden

Til Roklubben Øresunds 78 års fødselsdag den 10. juli havde vi to gæster; nemlig Cathrine (Mogens' bedre halvdel) og Klabautermanden.

Cathrine er desværre en forholdsvis sjælden gæst i roklubben, hvorimod Klabautermanden nærmest har slået sig irriterende fast ned i vores bådehal.

I år er Dragør Roklub utrolig flittig til at ro Klabautermanden ind til Kastrup. Så det ser ud til, Dragør får færrest overnatninger i år af Klabautermanden, og dermed for første gang vinder dysten mellem Dragør Roklub og Roklubben Øresund.

Klabautermanden går i vinterhi den 30. september – forhåbentlig i Dragør!

(Cathrine havde bagt fødselsdags cheese cake).

Frokosten og ølsmagningen foregår i år hos os lørdag den 22. november.

Hanne V.

Rotur til Karlskrona 2008.

Længe havde vi talt om at det ville være spændende at tage på en uges roferie i Karlskronas skærgård. Ferieholdet fra sidste år, bestående af Anne og Poul Jahn, Betina Lie, Lene Jacobsen samt Kurt Holm og Johnny Svendsen, havde fået lyst til at se andre himmelstrøg. Året før i sommeren 2007, havde holdet været en tur i det syd fynske ørige, hvor der blev roet rundt mellem Svendborg, Rudkøbing, Marstal, Ærøskøbing og Fåborg. Det var virkelig en skøn tur hvor der var noget både for øjet, sjælen og maven. Men det er en helt anden fortælling.

Nu dragede nye vidder og som trak i os – det vil sige at Anne og Poul havde været der før, under nogle mildt sagt våde omstændigheder. Det havde regnet en stor del af deres ferie og det havde været en kold fornøjelse. Nu kunne de godt tænke sig at gentage turen og luftede tanken over for os andre om det kunne være noget. Det syntes vi absolut og da snakken nogle gange går lystigt, især i badet, kom det også et par andre rokammerater for øre. Det medførte så at sidste års hold blev udvidet med Irene og Allan Elgaard, Jytte Holm samt Freddy Bregendahl. Nu var vi pludselig ti eventyrlystne søfolk, som ikke kunne vente på at komme af sted. Men det var jo endnu for tidligt på sæsonen. Poul som stod for turen kradsede pengene ind, bestilte plads på campingpladsen i Karlskrona, tilrettelagde og gjorde ved.

Da tiden nærmede sig samledes hele roholdet hjemme hos Anne og Poul til et mindre kaffe og lakridstraktament, hvorunder de nødvendige praktiske opgaver blev uddelegeret. Dagen oprandt hvor vi skulle læsse bådene på klubbens trailer. Der blev udvalgt tre gode 2-åres inriggere og dagen efter, lørdag d. 5. juli, mødtes vi i roklubben i Kastrup kl. 9.30, hvor vi læssede resten af bagagen. To biler fyldt med glade og forventningsfulde roere drog af sted ud af forpladsen ved klubbens porte, drejede til venstre to gange og så var det kun at følge vejen østpå. Ikke noget at tænke på – vi havde jo Annes GPS med os. Men da vi nåede ca. midtvejs ind i Sverige, opdagede det danske GPS hovedkontor i Nørregade, at Anne der kun har licens til kørsel indenrigs, havde bevæget sig noget væk fra København. Vips – var skærmen frosset.

Der var så et lyst hoved iblandt os – jeg nævner ingen navne – der fandt ud af at der med jævne mellemrum stod vejtvavler med vores bestemmelsessted på. Så der var bred enighed om at prøve dette enkle system. Det virkede skam, helt uden at der skulle lades op ind i mellem.

Vejrudsigten havde vi jo fulgt på dansk TV. i flere dage forud for vores færd. Den lovede altså ikke alt for godt. Men vi var en flok optimistiske, patetiske ignoranter, der nok mente at denne vejrprofeti kun ville gælde lokalt og i hvert fald så kun inden for de danske grænser. Vi var jo på vej til et fremmed land med helt andre normer og skikke, så den udsigt kunne ikke gælde os. Turen startede da også med blændende sol, Øresund gnistrede med næsten havblik, broen var „høj“ og vi havde masser af øl med i bagagen, foruden klubvand, medicinsk Doktor Nielsen mod dårlig mave samt diverse nødforsyninger i tilfælde af at tolderne skulle inddrage sagerne. Nødforsyningerne er jo en lovpligtig artikel der indgår i den røde kasse i tilfælde af havsnød, ormebid eller delirium tremens.

Vi nåede, med en mindre frokostpause på vejen, vort bestemmelsessted sidst på eftermiddagen. Naturen havde fuldstændig ændret karakter. Fuglene kvidrede anderledes end derhjemme. Pølsevognene var fuldstændig forsvundet fra bybilledet.

Vel ankommet til en stor campingplads „Dragsö“ beliggende på en pæn klippeø i udkanten af Karlskrona, læssede vi først bådene af ved strandbredden, låste dem sammen med stålwire samt hængelåse og overdækkede det hele med en stor presenning. Da bådene var lagt i umiddelbar nærhed af et klatretårn for børn, havde vi jo vores betænkeligheder. Men vi kom nu ikke ud i nogen kedelige situationer i den forbindelse på turen. Vi installerede os i to familie hytter, med 5 – 6 sovepladser i hver. Det vil sige at der var et lille rum med to dobbelte etagesenge i og en dobbelt sovesofa inde stuen. Forventningerne var store. Hvordan skulle vi nu fordele sovepladserne imellem os? En del assorterede, få sortererede kvinder og fem ustyrlige mandfolk. Nå, - men der var ikke noget at gøre. Poul havde allerede hjemmefra tilrettelagt alting. Vi skulle bo i en mande – og en kvindehytte. Vor herre bevares!

Og dog - ! Det viste sig hurtigere end man kunne nå at blinke med øjet, at have sine egne fordele – tilsyneladende. For da vi mænd skulle hjælpe til med at bære ind og fordele provianten mellem husenes to køleskabe, mens pigerne stuede, syntes vi at det var helt på sin plads, at alt der rimede på brød, kød, pølse og ost, burde befinde sig i kvindehytten hos de flittige myrer. Mens alt det der rimede på farlige væsker,

brandbare fustager og i Sverige, næsten ulovlige stoffer, kom ind i mandehytten. Tænk hvis vi en nat blev overfaldet af nogle vilde og tørlagte indfødte. Det ville vi ikke udsætte det svage køn for. Aldrig. Vi undgik også omhyggeligt at lave reklame for varenes art under løsningen. Vi dækkede kasser og poser over med tilfældige jakker, tæpper og dyner så ingen kunne se hvad vi var i besiddelse af.

Det havde alligevel, mod vores forventninger, regnet lidt et par gange da vi ankom den første dag. Men efter en nats søvn stod vi op til den skønneste solskinsmorgen vi kunne ønske os. Morgenmad på terrassen og ned til bådene. Lette sommerskyer der sejlede af sted for en frisk brise. Bådene ud i vandet og klar til afgang kl. 9.30.

Kronologisk og i rækkefølge skal der her i beretningen ikke fortælles om turens forløb – det er der simpelthen ikke plads til i bladet. Men nogle oplevelser vi havde skal dog frem.

En af dagene ved kaffetide, tog vi bestik af flere mulige anløbssteder på holme og øer. Men det er ikke så nemt endda når der kun er klipper og skarpe skær nær bredderne. En lille klippeø havde en gammel cementeret anløbsbro stikkende ud og mens vi kiggede interesseret på god afstand fra land, på legaliteten ved at lægge til, stod et par kvinder og vinkede overbevisende til os, at vi skulle komme nærmere.

Vi fik lagt bådene ind til bolværket der bestod af mange gamle traktor dæk og da der var højt op til land, skulle vi kravle op over disse. Dækkene var mørnede og nedbrudte af tidens tand. Vi blev fuldstændig sorte på hænder og buksebage, knæ og andre steder så vi lignede kulsviere, næsten.

Vi blev budt hjertelig velkommen og fik oplysning om at vi måtte bevæge os overalt på øen, blot vi som det eneste ikke gik ind i hendes hus. Mon hun havde dårlige erfaringer med overleveringer om historier som Gøngenhøvdingen eller vikingerne røde orm, eller sådant? Vores danske flag var jo ikke til at tage fejl af.

Ydermere fik vi en advarsel om at der på klipperne kunne være giftige orme og at vi skulle passe på. Efter denne dag gik Irene rundt med en stor støjende kæp raslende efter sig, når vi gik på land i krat og skov, for at skræmme eventuelt kryb væk. Det viste sig at øen var en tidligere krudt og bombe fabrik. Overalt på øen, der

havde mange små træhytter liggende side om side, lå der stabler af flybomber. Bag ruderne kunne ses mange slags størrelser og typer på kanongranater. Alt i alt en anderledes kaffepause.

En anden af vores udflugter skulle gå til en af de mange oldtidsminder der er i området. Dette mål for vores tur skulle være en gammel hule beliggende på en af halvøerne ved en af de talrige vige. „Gorms hule“ skulle den hedde ifølge den trykte turist guide. Vi blev på et tidspunkt hvor bådene lå et stykke fra hinanden i tvivl om hvor anløbsstedet kunne være. Så en båd gik søgende ind i en vig, mens et par andre søgte lidt i en anden vig. Resultatet blev at den første båd ikke kom tilbage igen og derfor enedes vi andre om at de nok havde fundet stedet. Vi fandt deres båd lagt til ved en simpel lægte inde mellem siv og krat og lagde vores udenpå deres i lag. Nu er det så at undertegnede,

spørger om det er en roklub man er medlem af? Vi vadede rundt kilometer efter kilometer, ad små stier med tæt bevoksning på begge sider. Op og ned ad klipperygge. Varmt blev det jo. Forsyningerne lå i bådene, gud ved i hvilken retning de nu lå fortøjet. Tørstige, udmarvede, forrevne på det bare skind og forkomne efter mindst en times vandring fandt vi den anden gruppe der var gået den modsatte vej. Vi fandt vist aldrig den hule – men Jytte, som på turen var vores landkontakt, stod pludselig der ved en vig med madkurvene opslået, tæpperne bredt ud, parasollerne skyggefuldt sat op, tiltrængt massage og myggebalsam blev uddelt. Hvor var livet dog herligt alligevel – en kort stund. Vi skulle jo tilbage gennem vildnisset for at finde

bådene igen. Nå, men igen en oplevelse der ikke var forventet eller tilsigtet. Dansk Vandrer Laug – javel!

Den sidste udflugt jeg vil berette om, startede et par dage tidligere da vi lå langs kysten og roede af vores bedste vilje. Vi blev passet op af en lille motorbåd, der skød ud fra molen på en af udstederne i ødemarken. Manden havde stået og betragtet os i sin kikkert et stykke tid, det havde vi godt set – men det var der så mange der gjorde -også militæret når vi gentagne gange roede ind på militært område. Fanden tog pludselig ved ham og han formelig sprang ned i sin båd og spurtede ud til os. Han lagde sig med samme fart som os – ca. 5 knob - der ikke standsede vores roning på grund af det. Han kunne fortælle at han, da han så vores stolt vajende og blafrende danske splitflag i stævnene, fik en hjemlængsel. Det viste sig at han var fra Ålborg, men havde boet i mange år i Sverige, gift svensk. Nu havde han sådan en lyst til at snakke med nogle gamle landsmænd. Efter ti minutter på den måde, mens vi fortsatte vores roning – det var jo kun den ene båd han havde kontakt med og søen var efterhånden blevet hård og vi kunne ikke tillade os at ligge bi uden „maskinkraft“

– inviterede han os ind til sit udsted til kaffe næste gang vi kom forbi og vendte om igen. Et par dage efter blev vi så enige om at indlægge et besøg hos ham på vores tur for den dag. Men da vi ankom ved hans bådebro kunne vi fornemme at der ikke var nogen hjemme, selvom alting stod åbent i huset. Flere vinduer var halvhaspede og et par døre stod på vid gab. Måske var de lige ude i skoven, inde hos købmanden eller - ? Vi var jo inviteret, så vi gik op til huset og satte os tilrette og drak vores medbragte kaffe. Her på dette udsted forventede man åbenbart hverken tyve eller sørøvere. Men der var så visserligent ej heller så forfærdelig mange værdifulde effekter at stikke af med. Måske lige hans søkikkert af messing der stod der på den overdækkede veranda på sin trefod og skuede med sit blinde øje ud over havet. Men det kunne nok heller ikke svare sig at nappe den, for jeg mener at have set tilsvarende til salg for omkring en „hund“ i Netto – eller var det i Aldi ?? – hjemme i Danmark for nylig. Vi drak vores kaffe og ville gøre opmærksom på at vi dog havde benyttet os af hans gæstfrihed, men vi havde ikke noget skriveredskab. Hverken blyant, kuglepen eller læbestifter var at opdrive – hvad så? Men ved en åbenbaring – det kom bare sådan lige ned. Der mellem noget affald lå en brugt rulle malertape med en stump tilbage på trissen. Ved at rive tapen i strimler kunne hilsenen fra os roere formes og klistres på et bræt, som sammen med et lille udvalg af dansk stærk øl og en enkelt sodavand, efterlades på husets dørtrin. Så kunne beboeren jo så ærgre sig over ikke at have været hjemme og nyde godt af vores øvrige last i bådene. Nå, det var jo synd for ham, når nu han havde glædet sig til at møde nogle landsmænd.

Der var smukke landskabelige og evigt varierende oplevelser hver dag. Vejret var med os alle dage. Et par byger der ikke betød noget, lidt vind som en gang imellem dog var til hård kuling, der indhentede os når vi var i rum sø, gjorde ikke så meget, fordi vi så bare roede i de indre systemer af kanaler, vige og indsøer med masser af læ. Vi gav os også tid til museums besøg og hyggeligt samvær. Vi kiggede ind på det fantastisk flotte Marine museum, de har i byen, spiste godt på restaurant og afsluttede med overdådige iskager på et overrendt, men sikkert berømt, ishus i byen. Dejlige dage – alt i alt mere end undertegnede turde håbe på at forvente sig. Jeg mener også at resten af gruppen havde samme mening.

Der var også mange pudsige situationer, som altid opstår når så mange mennesker skal leve sammen på få kvadratmetre døgnet rundt. Der var blandt andet indkøbt en særdeles god „vellugtende“ og svedende ost. Den kunne pigerne efter et par dage simpelt hen ikke udholde at have under deres tag mere. Den formeligt hørmede. Derfor blev den losset over i mandehyttens køleskab. Men efter et stykke tid hvor vi havde lusket rundt og skævet mistænkeligt til hinanden, blev osten forvist i en pose hængt op i den udendørs lampe. Tilpas så højt oppe at hverken vilde dyr eller Poul kunne nå den.

Der kunne berettes meget mere om hvordan det lykkedes os alle at komme omkring hinanden uden de store skrammer eller sprængte blærer, for ikke at tale om foranstaltningerne for at modvirke dehydrering. For eksempel i mandehytten, om hvordan fire voksne mænd kunne overleve at sove sammen i et lille fire køjers lukaf – med en altid storsnakkende rokammerat, logerende på sin store tomme dobbelte sovesofa i stuen. Han var jo ensom som bare pokker! Men jeg nævner ingen navne – alt dette tilhører privatlivets fred og desuden må man jo ikke referere fra langture.

Dagen før vi alligevel skulle afslutte vores dejlige ferie, blev det meget blæsende og regnfuldt. Da vi kunne se at vi alligevel ikke skulle forvente at komme ud den dag, besluttede vi at pakke og tage hjem. Vi ankom i solskin fredag eftermiddag og kunne læsse både og bagage af i tørvej. Efter rengøring og oprydning tog vi alle som afslutning på ferien, til Kastrup gamle industrihavn og spiste et godt måltid på den nyrenoverede Café „Kystens Perle“.

Som afslutning på denne beretning vil jeg som „nyere“ roer – jeg var kanin under sidste års ferietur – sige at det kan anbefales alle der ikke har prøvet sådan et samvær med gode kammerater at afsætte tid til at gøre det samme næste år. I vil ikke fortryde det.

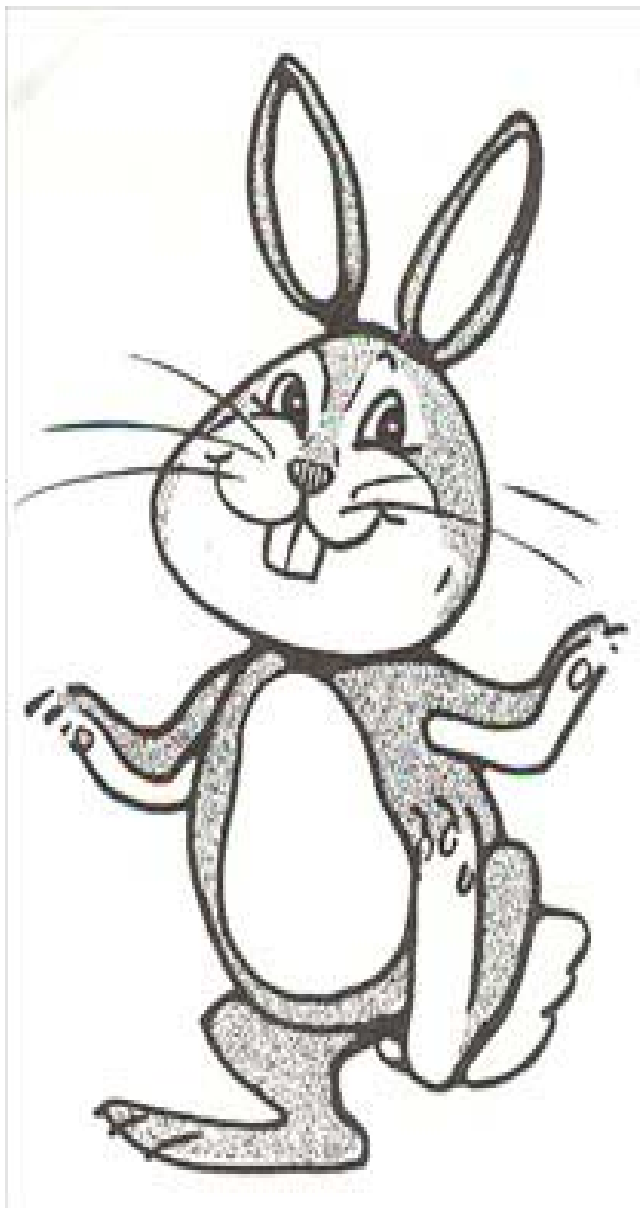
Vi andre er allerede ved at udforme nye ide'er om hvad vi skal næste sæson.

Med mange sommerhilsener på rogruppen, fra Sverige turens vegne,

Johnny Svendsen.

Sladderspalten

Jan P. til Johnny en klubaften lige inden roning: Du skal ikke med på mit både-hold; for det er nemlig en KONE-båd?!

Deadline for indlæg til næste Stroke er den 30. september 2008